

ΠΛΟΤΤΙΣΜΟΤ ΜΕΘΟΔΟΣ.

Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 10.

‘3. Αρκετὰ εἶπα περὶ φιλοπονίας, χάστητος, χάροποχῆς ἀλλ' ἐκτὸς τούτων χρειάζεται ἡ ὀλιγάρχεια. “Οποιος ἔχειρει μόνον νὰ κερδαίνῃ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ φυλάττῃ, ἀποθνήσκει ἀνάργυρος. “Οσον τὸ μαγειρεῖον εἶναι παχὺ, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, τόπον ἡ διαθήκη εἶναι ἄπαχος· καὶ πάλιν, Πολλαὶ περιουσίαι ταχέως διαπορίζονται, ἀφοῦ αἱ μὲν γυναικεῖς ἡμέλησαν τὸ κλῶσμον καὶ τὸ πλεξιμον διὰ τὰ ἕσαχαρωτὰ καὶ τὰ γλυκύσματα, οἱ δὲ ἀνδρες τὴν δίκελλαν καὶ τὸ σφυρίον διὰ τὸ καπηλεῖον καὶ τὰ φαγοπότια. “Ἄν θέλῃς νὰ πλούτησῃς, μάθε δχι μόνον νὰ κερδαίνῃς, ἀλλὰ καὶ νὰ οἰκονομῇς. Δὲν ἐπλούτισαν αἱ Ἰνδίαι τες Ἰσπανούς, ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα ὑπερέβαιναν τὰ ἔσοδα.

‘Λείψετε λοιπὸν ἀπὸ δαπανηρᾶς μωρίας, καὶ τότε ὡδόλως πλέον θέλειν σᾶς πταίειν βέτε οἱ κακοὶ καὶροὶ, βέτε οἱ βαρεῖς φόροι, οὔτε αἱ μεγάλαι οἰκογένειαι· διότι ὁ οἶνος, αἱ γυναικεῖς, τὸ παιγνίδιον, καὶ ἡ δολοφροσύνη, συκρύνονταν τὴν χρηματικὴν κατάστασιν, καὶ αὐξάνονταν τὰς χρείας. “Οσα δαπανᾷ τις διὰ μίαν κακοήθειαν ἀρχοῦν πρὸς ἀνατροφὴν δύο τέκνων. Νομίζετε ἵσως, ὅτι σκεύη ὀλίγον πολυτελέστερα, ἐνδύματα ὀλίγον ὧδαιοτέρα, τράπεζα ὀλίγον τρυφήλοτέρα, χάπτοτε ὀλίγα ποτήρια ὑπὲρ τὸ σύνηθες, δὲν βλάπτουν τίποτε· ἀλλὰ, καλοὶ μου φίλοι, Ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον γίνεται τὸ πολὺ. Φυλάσσετε τὰ μικρὰ ἔξοδα. Μικρὰ τούπα καταβυθίζει μεγάλον πλοῖον, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος· καὶ, Τὰ νόστιμα φαγητὰ φέρουν τὴν ψωμοῖτιαν οἱ μωροὶ κάμινον συμπόσια, καὶ οἱ φρόνιμοι τὰ τρώγοντα.

‘Συνηθοίσθητε δῆλοι ἐδῶ διὰ ν' ἀγοράσετε εὖμορφα πράγματα. Τὰ ὄνομάζετε καὶ λα· ἀλλ' ἔαν δὲν προσέχετε, θέλουν γένειν εἰς πολλάς σας καὶ αἱ ἄ. ‘Ἐλπίζετε ὅτι θέλουν πωληθῆνεν θηρά· καὶ ἵσως πωληθῶσιν εὐθηνότερα καὶ παρ' ὅπον ἥγοράσθησαν· ἀλλ' ἀν τὰγοράσετε χωρὶς νὰ σᾶς χρειάζονται, θέλουν σᾶς ἐλθεῖν ἀκοιβώτατα. ‘Ἐνθυμηθῆτε τί λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, Ἀγόραζε τὰ περιττὰ, ἀν θέλῃς γρήγορα νὰ πωλήσῃς τάναγκαῖα· καὶ, Εἰς εὐθηνὴν ἀγορὰν μὴ τρέχῃς ἀπερισκέπτως. Μὲ τοῦτο ἵσως ἐννοεῖ, δτι παρακινούμενός τις ἀπὸ τὴν εὐθηνίαν νὰ δαπανήσῃ ἀναγκαῖον ἀργύριον, καὶ στενοχρούμενος ἀκολούθως εἰς τὰς ὑποθέσεις του, βλάπτεται πλέον παρὰ ὠφελεῖται· διότι ἀλλαχοῦ λέγει, Πολλοὺς ἴδα ν' ἀφανισθῶσιν ἀπὸ εὐθηνὰς ἀγοράς· χάροις τάλαν, Ἀνόρτον εἶναι ν' ἀγοράζῃ τις τὴν μεταμέλειαν· καὶ μ' ὅλον

τοῦτο, καθημέραν γίνονται τοιαῦτα ἀνόητα εἰς τὰς δημοπρασίας ἀπὸ τοὺς ὅποι δὲν κυττάζουν τὸ ἡμερολόγιον. Πολλοὶ ἀνδρες, καὶ γυναικεῖς περισσότεροι, καταδικάζονται εἰς ἔηροφαγίαν τὸν στόμαχον διὰ τὰ μωρὰ στολίδια. Τὰ μεταξωτὰ φρέματα, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, σβένουν τὸ πῦρ τοῦ μαγειρείου. Ταῦτα, φίλοι, δὲν εἶναι τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα, οὐδὲ καν τὰ πρὸς ἀνάπτασιν· καὶ διως, πόσοι ὀρέγονται αὐτὰ χάριν ματαίας ἐπιδειξεως! Λιὰ ταῦτας καὶ ἀλλας ὀπωτίας πολλοὶ ἀρχοντες πτωχεύονται, καὶ ἀναγκάζονται νὰ δανεισθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὅποις ἀρχήτερα κατεφρονεῖσαν, ἀπ' ἀνθρώπης δηλαδὴ ταπεινοὺς μὲν, ἀλλ' οἵτινες, φιλόπονοι χάροποι, δὲν ἐκπίπτουν. Χωράτης ὁρθός, εἶπεν ἀληθέστατα ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, ὑψηλότερος ἀπὸ εὐγενῆ γονατιστόν. Οἱ εὐγενεῖς οὗτοι, εὐρόντες ἔτοιμα ὀλίγα χρήματα, καὶ ἀγροούντες μὲ πόσον κόπον ἀπεκτήθησαν, νομίζουν ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι ἡμέρα, ποτὲ δὲν μέλλει νὰ ἐλθῃ νῦξ· καὶ δῆτι, ἐν ἔξοδεύσωσιν ὀλίγον ἀπὸ τόσου πολλά, τὸ κακὸν οὐδέν. ‘Αλλ' ὅστις ἐκβάλλει πάντοτε χωρὶς ποτὲ νὰ βάλλῃ, γρήγορα βλέπει τῆς κιβωτοῦ τὸν πάτον· καὶ τότε, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, “Οταν ἡ βρύσις ἔηρανθῇ, αἰσθάνεται τοῦ ὑδατος τὴν ἀξίαν. ‘Ἐπιθυμεῖτε, φίλοι μου, νὰ μάθετε τί ἀξίζει τὸ ἀργύριον; Ζητήσετε νὰ δανεισθῆτε· ὅστις μέλλει νὰ δανεισθῇ ἀς ἔχῃ πρὸς ὁρθαλιῶν ὅτι μέλλει καὶ νὰ λυπηθῇ. ‘Αλλὰ περὶ στολιδίων ἥτον ὁ λόγος μου. ‘Η ἀγάπη τοῦ στολισμοῦ εἶναι παραφροσύνη ὀλέθριος· χάροιν ἀκούσης τὴν ὁρεξίν σου, συμβουλεύσου τὸ πόνγγιον σου, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος· καὶ πάλιν, ‘Η κενοδοξία φωνάζει τόσον δυνατά, δσον ὁ ψωμοῖτις, καὶ πολὺ πλέον ἀναίσχυντα. ‘Αν ἀγοράσετε ἐν ὠδαῖον πρᾶγμα, θέλουν σᾶς χρειασθῆναι ἄλλα δέκα, δῶστε νὰ φαίνεσθε ὁμοιόμορφοι· ἀλλ' ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος λέγει, Εὔκολωτερον νὰ ἐμποδίσης τὴν πρωτηνὴν ἐπιθυμίαν, παρὰ νὰ εὐχαριστήσῃς τὰς ἀκολούθους της. ‘Ἐπίσης μωρὸν εἶναι νὰ πιθηκίῃ ὁ πτωχὸς τὸν πλούσιον, καὶ νὰ φουσκώνεται ὁ βάτραχος, διὰ τὰ ἰσασθῆναι μὲ τὸν βοῦν. ‘Αν τὰ μεγάλα πλοῖα πελαγίζωσι, τὰ μικρὰ δὲν πρέπει ν' ἀφίνωσι τὸ παραθαλάσσιον. Αἱ τοιαῦται μωρίαι γρήγορα παιδεύονται· διότι, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, ‘Η υπερηφανία προγευματίζει πλούσια, γεννατίζει πτωχό, καὶ δειπνεῖ καταφρονημένα. ‘Ἐπειτα, τί κερδαίνομεν ἀπὸ τὴν ματαίαν ἐπίδειξιν, διὰ τὴν ὅποιαν τόσους κινδύνους χάροις τόσας θλίψεις ὑποφέρομεν; Αὐτὴ οὔτε εἰς ὑγείαν συμβάλλει, οὔτε διδύναει ἐλαφρύνει· δὲν αὐξάνει τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀξιότητα· διεγείρει φθόνον, χάροις τὰς ὑπάρχοντα.

‘ Άλλα πόσον μανιώδες νὰ χρεούνται τις διὰ τὰ περιττά! Εἰς τὴν δημοπρασίαν ταύτην μᾶς συμφωνοῦν εξάμηνον διορίαν· καὶ ἵσως αὐτὸ παρεκίνησε πολλοὺς νὰ συνδράμωσι, λέγοντες, ‘Αν καὶ δὲν ἔχωμεν, εὔκολα δῶμας ἐμποροῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν, χωρὶς μετρητὰ, τὴν δρεῖν μας. Άλλα συλλογισθῆτε τί κάμνετε, ἐμβαίνοντες εἰς χρέη· πωλεῖτε τὴν ἑλευθερίαν σας. ‘Αν δὲν πληρώσετε εἰς τὴν διορίαν, θέλετε βλέπειν τὸν δανειστὴν μ' ἐντροπὴν, θέλετε τὸν διαιλεῖν μετὰ φόβου· θέλετε κάμνειν ἑλεεινάς, ἀχρείας ἀπολογίας, καὶ, βαθμηδὸν, θυσιάζοντες τὴν φιλακήθειαν, θέλετε καταντήσειν εἰς χαμεροπῆ, ἀτιμοτάτα ψεύδη· διότι, ‘Η δευτέρα καποήθεια εἶναι τὸ ψεῦδος, ἡ πρώτη τὸ χρέος, ὡς λέγει ὁ πτωχὸς’ Αντώνιος· καὶ πάλιν, Τὸ ψεῦδος κάθηται ἐπάνω εἰς τὰ νῶτα τοῦ χρέους· ἀλλ' ὁ ἑλευθερὸς δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπεται ἢ νὰ τρομάζῃ ποτὲ διαιλῶν ἢ θεωρῶν ὅποιονδήποτε ἀνθρώπον. Ποιλάκις ἡ πτωχεία εξουδενίζει τὴν εὐψυχίαν καὶ δλας τοῦ ἀνθρώπου τὰς ἀρετὰς. Δισκολὸν, λέγει ὁ πτωχὸς’ Αντώνιος, νὰ στήσης δρθὸν, σάκκον εὔκαιρον. Πῶς ἥθελε σᾶς φανῆν, ἀν ἡ κυβέρνησις σᾶς ἐμπόδιζε μὲ ποιηὴν φυλακῆς ἢ δουλώσεως νὰ ἐνδύνεσθε, ὡς ἐνδύνονται οἱ ἐπισημότεροι πολῖται; Λεν ἥθελετε δύοφωνας εἰπεῖν, ‘Ἐλευθεροὶ ἐγεννήθημεν, καὶ καθεῖς ἔχει τὸ αὐτεξούσιον νὰ ἐνδύνεται ὅπως θέλει,—τοιαύτη ἀπαγόρευσις βλάπτει τὰ δικαιώματά μας, καὶ εἶναι τυραννική; Καὶ δῶμας εἰς τοιαύτην τυραννίαν ὑποβάλλετε αὐτοὶ ἑαντοὺς, ἀν ἀγοράζετε διὰ τὴν πρὸς τὸ θεαθῆναι ἐπιθυμίαν. ‘Ο δανειστὴς ἔχει τὸ δίκαιον νὰ σᾶς στερήσῃ, ὅπόταν θέλῃ, τῆς ἑλευθερίας, φυλακῆων σας ἐπὶ ζωῆς, ἢ νὰ σᾶς πωλήσῃ ὡς ἀνδραπόδα, ἀν δὲν ἐμπορῇτε νὰ τὸν πληρώσετε. ‘Ενδεχόμενον, ἀφοῦ ἀγοράσετε, νὰ μὴ συλλογίζεσθε πολὺ τὴν στιγμὴν τῆς πληρωμῆς· ἀλλ' οἱ δανειζοντες, ὡς λέγει ὁ πτωχὸς’ Αντώνιος, ἔχουν καλύτερον μηνημονιὸν παρὰ τοὺς δανειζομένους. Οἱ δανεισταὶ, λέγει ἀκόμη, εἶναι η δεισιδαιμονεστέρα αἵρεσις τοῦ κόσμου· παρατηροῦν μὲ πολλὴν ἀκριβειαν ἡμέρας καὶ καιρούς. ‘Η προθεσμία φθάνει ἀνεπαισθήτως, καὶ σᾶς ζητοῦν τὸ χρέος, ἐνῷ εἰσθε ἀκόμη ἀνέτοιμοι νὰ τὸ πληρώσετε. ‘Εὰν δὲ, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, συλλογίζεσθε τὸ χρέος σας, ὁ καιρὸς, ὁ δοποῖς καταρχὰς ἐφαίνετο μαρκὸς, θέλει σᾶς φαίνεσθαι πολλὰ σύντομος, ὅπον ἐλαττοῦται.—θέλετε νομίζειν, διτι ἔβαλε πτέρυγας ὅχι μόνον εἰς τοὺς ὕπους, ἀλλὰ ἢ εἰς τὰς πτέρυνας του. Μικρὰ εἶναι η τεπσαρακοστὴ διὰ τοὺς δοποὶ ἔχοντας νὰ πληρώσωσι τὸ Πάσχα, λέγει ὁ πτωχὸς’ Αντώνιος.

‘Κατὰ τὸ παρὸν, ἵπως, ὑπάγοντας καλὰ αἱ χρη-

ματικαὶ σας ὑποθέσεις, καὶ νομίζετε διὰ τοῦτο, ὅτι ὀλίγη ἀστία δὲν δύναται νὰ σᾶς βλάψῃ· ἀλλὰ δὲν εἶναι φρονιμώτερον νὰ φυλάσσετε διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸν κακὸν καιρὸν πᾶν διτι σπειριστεί; ‘Ο πρωτεῖος ἥλιος δὲν κρατεῖ πάντοτε δλην τὴν ἡμέραν. Τὸ κέφρος εἶναι ἀβέβαιον καὶ πρόσκαιρον, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα συνεχῆ καὶ βέβαια. Εὔκολωτερον, κατὰ τὸν πτωχὸν, Αντώνιον, νὰ κτίσῃ τις δύο καπνοδόχας, παρὰ νὰ θεομαίνη μίαν. ‘Οθεν κάλλιον νὰ πλαγιάσῃς ἀδειπνος, παρὰ νὰ σηκωθῆς χρεωμένος. Κέρδαινες δοσον δύνασαι, ἀλλὰ μάθε ἢ νὰ τὸ οἰκονομῆς. Αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μυστικὸν, διὰ τοῦ διποίου μεταμορφώνται ὁ μόλυνθος εἰς μάλαγμα. Μὴν ἀμφιβάλλετε, διτι, ἀν ἀποκτήσετε τὸν φιλοσοφικὸν τοῦτον λίθον, οἱ καιροὶ γίνονται καλοὶ, καὶ οἱ φόροι πληρόνονται. Αὐτὰ, φίλοι, μᾶς διδάσκει ὁ ὁρθὸς λόγος καὶ ἡ φρόνησις.

‘4. Τελευταῖον, ζητεῖτε ταπεινοφρόνως τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ· ἀν στερῆσθε ταύτην, ὀλίγον θέλεν σᾶς κοριμεύσειν αἱ προειδημέναι ἀρεταὶ. Ελεεῖτε, πρὸ πάντων, τοὺς δοποὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν εύδοκιμοῦν δι' ἔλλειψιν τῆς εὐλογίας ταύτης, παρηγορεῖτε καὶ βοηθεῖτε τους, ἐνθυμούμενοι διτι δι' Ιώβ ἐπλούτης πάλιν μετὰ τὴν πτωχείαν του.

‘Μίαν ἄλλην παρατίθησιν, καὶ παύω. Εἰς τοὺς μαρούς τὰ παθήματα μόνον γίνονται μαθήματα, καὶ ταῦτα δὲ μόλις καὶ μετὰ βίας διότι ἀληθῶς εἰπεν ὁ πτωχὸς’ Αντώνιος, Εὔκολον εἶναι νὰ δωσωμεν καλὴν συμβουλὴν, ἀλλ' ὅχι καὶ καλὴν διαγωγὴν. ‘Ἐνθυμεῖσθε δύως, διτι δοποῖς δὲν ἀκούει συμβούλην δὲν κάμνει οὐδὲ προκοπήν· καὶ πειρίλεον, ‘Οποιος δὲν ψηφίζει τὰς διαταγὰς, ταχέως ὑποβάλλεται εἰς τὰς πληγὰς, τοῦ ὄψιοῦ λόγου.’

Οὕτως ἐλάλησεν ὁ γέρων Αβραάμ. Τὸ πλῆθος ἥκουσαν τοὺς λόγους του, καὶ ἐνέκριναν τὰ γνωμικά του· ἀλλ' ἐπράξαν εὐθὺς τὰ ἐναντία, ὡς γίνεται συνήθως εἰς τὰς ἐπ' ἐκκλησίας διδαχάς· η δημοτικασία ἥρχισε, καὶ καθεῖται αὐτῶν ἡγόραζεν υπὲρ δύναμιν. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐβεβαίωθην διτι ὁ χοηστὸς γέρων εἰχεν ἀναγνωσειν προσεκτικῶς τὰ ἡμερολόγια μου, καὶ διτι εἰχε μελετήσειν ἐπιμελῶς δοσα εἴκα εἰπεῖν περὶ τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων εἰς διάστημα εἰκοσιπέντε χρόνων. Πᾶς ἄλλος, πλὴν ἐμοῦ, ἥθελε βαρυνθῆν τὴν συγχήνη ἐπανάληψιν τοῦ ὄντα μαργός μου εἰς μαστυφίαν· η φιλαντία μου δῶμας ὑπερειχανεστήθη, μολονότι δέν μ' ἐλάνθανεν, διτι τὸ δέκατον τῆς δοποίς μὲ ἐπέδιδαν φιλοσοφίας δέν ἦτον ιδικὸν μου, καὶ διτι ἔκαμα, ὡς κάμνοντας οἱ συλλέγοντες μετὰ τοὺς θεριστὰς, μαζεύνων τὰς παρελθούσας πολλῶν ἐθνῶν ἢ χρόνων γνώσεις.

* Οπως ἄν ήναι, ἡ ἐπανάληψις τῶν γνωμικῶν μὲν ὀφέλησε, καὶ ἀπεφάσισα νὰ διορθωθῶ ὅστε, ἔτοιμος νὰ ἀγοράσω τὰ χρειαζόμενα διὰ νέου φόρεμα, ἐμετανόησα, κ' ἔκρινα νὰ περάσω μὲ τὸ παλαιόν. Τὸ αὐτὸν κέφδος μέλλεις ν' ἀπολαύσῃς, ἀναγνῶστα, ὃν ἐμπορέσης νὰ μὲ μιητῆς. * Ο πάντοτε πρόθυμος δουλός σου

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Σ—

Τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο τοῦ Φραγκλίνου μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ εξέδωκε διὰ τῶν τύπων ἐν Παρισίοις τὸ 1823, ὁ Κύριος Φ. Φουρναράκης—τὴν μετάφρασιν αὐτὴν εἰχαμεν πρὸ διθαλμῶν, ἐτομάζοντες τὴν νέαν ταῦτην ἐκ τοῦ πρωτοτύπου Αγγλικοῦ.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Το 1836 ὑπῆγαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 80,952 ἐπιβάται· ἄνδρες, 51,942· γυναικες, 29,010.—Ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τούτων 4,013 ἥσαν γεννημένοι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· 47,792 εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν· 2,681 εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ Βρετανικὰς Ἀποικίας· 20,142 εἰς τὴν Γερμανίαν· 4,443 εἰς τὴν Γαλλίαν· 568 εἰς τὴν Πρωσσίαν· 445 εἰς τὴν Ελβετίαν· 414 εἰς τὴν Λανίαν· 298 εἰς τὴν Ολλανδίαν· 797 εἰς τὸ Μέξικον· 698 εἰς τὰς Τέξας· 516 εἰς τὴν Κούβαν· καὶ 2,152 εἰς ἄλλας χώρας.

Τὸ δὲ 1837, ἀπὸ Ιανουαρίου πρώτην ἔως Ιουλίου 27ην, εἶχαν φθάσειν εἰς μίαν μόνην πόλιν, τὸ Νεοβρόκαν, 34,554. ‘Καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα,’ λέγει ὁ ἀρχων τῆς πόλεως αὐτῆς, ‘φθάνουν σχεδὸν δισκίλιοι μέτοικοι· καὶ πιθανὸν δτὶ μετ' ὀλίγους μῆνας θέλουν φθάνειν τοισκίλιοι.’

ΠΡΟΣ τὰ τέλη τοῦ 1836, αἱ ἥδη τελειωμέναι διώρυγες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς περιελάμβαναν ὑπὲρ τὰ 2,000 μίλια· ἀπὸ δὲ τοὺς σιδηροῦς δρόμους, οἱ μὲν ἥδη τελειωμένοι περιελάμβαναν ὑπὲρ τὰ 1,500 μίλια· οἱ δὲ γινόμενοι ἡ μελετώμενοι ἀνέβαναν εἰς 3,000 μίλια καὶ ἐπέκεινα.

* Ο ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει τὴν ποσότητα χαρτίου καὶ νομίσματος, ἢτις ἐκυκλοφοροῦσεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς κατὰ πέντε διαφόρους ἐποχάς.

Ημερολογία.	Χαρτίον εἰς ἐνεργὸν Κυκλοφορίαν.	Νόμισμα εἰς ἐνεργὸν Κυκλοφορίαν.	Νόμισμα εἰς Τραπέζας.	Όλικὸν Νόμισμα εἰς τὰς Η. Πολιτείας.
Περὶ Οκτ. 1833,	\$ 80,000,000	4,000,000	25,000,000	29,000,000
1ην Ιαν. 1834,	76,000,000	12,000,000	27,000,000	39,000,000
1ην Ιαν. 1835,	82,000,000	18,000,000	43,000,000	61,000,000
1ην Ιαν. 1836,	108,000,000	23,000,000	40,000,000	63,000,000
1ην Δεκ.	120,000,000	20,000,000	15,000,000	

* Αἱ ἀραιωμέναι λέξεις εἶναι δινόματα πόλεων καὶ χωρῶν τῆς Αμερικῆς.

ΟΣΤΙΣ φυλάττει κατ' ἔτος μίαν δραχμὴν ἀπὸ τὸ εἰσόδημά του, εἶναι πλούσιος· δόστις δ' ἐξοδεύει κατ' ἔτος μίαν δραχμὴν ὑπὲρ τὸ εἰσόδημά του, εἶναι πτωχός.